

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/360/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213219263
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2213219263.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, v zastúpení: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: R. L., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. H., R. M. M. XXXX/XX, o zaplatenie 302,54 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14C/368/2014-94 zo dňa 5. decembra 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním žalobcu jeho žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáha voči žalovanému zaplatenia istiny 302,54 eura s príslušenstvom na základe zmluvy č. 192670980 uzatvorenej dňa 20.11.2006. Žalobca v konaní uplatňuje splátky úveru od 10.10.2010 do 10.11.2011. Z predloženej zmluvy o splátkovom úvere mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, t.j. Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 20.11.2006 uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 763,46 eura. Z predložených listinných dôkazov však nebolo súdu zrejmé, ako žalobca k žalovanej istine dospel, koľko, kedy a akou formou žalovaný jednotlivé úhrady vykonal, ako boli ním vykonané platby započítané, kedy bola zo strany žalovaného naposledy uhradená splátka a pre omeškanie ktorej splátky vyhlásil predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru, preto vyzval žalobcu na ozrejenie týchto skutočností. Žalobca však na základe výzvy súdu v stanovenej lehote nereagoval. Vzhľadom na pasivitu žalobcu, ktorý vyžadované dôkazy nepodložil, nepredložil ich súdu ani do vyhlásenia dokazovania za skončené, súd nevedel posúdiť ani prípadné premlčanie pohľadávky, na ktoré je súd povinný prihliadnuť ex offa. Nakoľko žalobca nepredložil súdu požadované podklady, na výzvu súdu nereagoval, čím neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, preto súd jeho žalobu v celom rozsahu zamietol. Právne posúdil predmetný spor v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, § 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení v čase podpísania zmluvy, § 517 ods. 1, 2 OZ, § 120 ods. 1, 2, 3, 4 OSP, § 205a OSP a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o zamietnutí jeho žaloby. Uviedol, že k preukázaniu dlžnej sumy predložil výpis z bankovej knihy, ktorý dôkaz je na preukázanie dlžnej sumy relevantným, nakoľko je vyhotovený bankovým systémom a nie je ho možné fyzicky ovplyvniť a zasiahnuť do jeho výpočtov a vykonávaných operácií. Žalobca pritom uplatnil len splátky úveru splatné od 10.10.2010 do 10.11.2011 v počte 14 v celkovej výške 302,54 eura. Pritom po postúpení pohľadávky žalovaný nevykonal žiadne úhrady splátok. Súd prvého stupňa vyzval žalobcu na špecifikáciu pohľadávky a to výzvou doručenou mu 28.11.2014. V uvedenom časovom rozmedzí nebolo v možnostiach žalobcu zabezpečiť požadovanú špecifikáciu skôr, ako ku dňu 04.12.2014, teda deň pred pojednávaním, kedy bolo predmetné podanie súdu zaslané poštou aj

faxom, spolu so žiadosťou o ospravedlnenie neúčasti žalobcu na pojednávaní s tým, aby súd rozhodol v zmysle § 115a OSP. Žalobca sa domnieval, že predložené listinné doklady budú pre súd dostatočné pre to, aby jeho nárok vecne posúdil. Pritom súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa k predmetnej výzve nevyjadril. Z uvedeného je teda zrejmé, že súd sa nevysporiadal s ním predloženými dokladmi, preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel, resp. aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, samostatný odvolací návrh nepodal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len „OSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, (§ 202 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené, preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 221 ods. 1 písm. f) OSP). Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 14C/368/2014 je nárok žalobcu voči žalovanému na plnenie v sume 302,54 eura, ktorý v žalobe odôvodňuje zmluvou uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným dňa 20.11.2006. Žalobca argumentuje, že predmetná zmluva sa posudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Uplatňuje si voči žalovanému čiastočný nárok na splátky za obdobie od 10.10.2010 do 10.11.2011 v počte 14 v celkovej sume 302,54 eura.

Súd prvého stupňa stanovil vo veci pojednávanie na deň 05.12.2014 a súčasne žalobcu vyzval, aby preukázal svoj nárok na predmetné plnenie a špecifikoval, z akých konkrétnych jednotlivých nárokov pozostáva žalovaná suma (istina úveru, úroky, úroky z omeškania, poplatky, zmluvné pokuty), ako k jednotlivým čiastkovým sumám dospel, kedy a akou formou žalovaný vykonal jednotlivé úhrady, ako boli tieto jednotlivé platby započítané, na aké čiastkové nároky a prečo a aby predlžil súdu splátkový kalendár a iné skutočnosti.

Dňa 05.12.2014 sa na súde prvého stupňa uskutočnilo pojednávanie, avšak odpoveď žalobcu nebola doložená do spisu, preto súd prvého stupňa jeho nárok považoval za nepreukázaný a žalobu zamietol. Z odvolania žalobcu a aj z obsahu spisu však vyplýva, že dňa 04.12.2014 o 14,38 hod. bolo súdu prvého stupňa doručené faxové podanie žalobcu, ktorým žalobca zaslal súdu podrobnejší rozpis svojej pohľadávky a vyjadril sa ku skutočnostiam, na ktoré súd požadoval od neho odpoveď, vyjadril sa k právnej stránke veci i k ním uplatnenej pohľadávke.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Spravodlivým prejednaním veci je súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 26/94 obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 148/2011, ktorý konštatuje, že podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným

zákonom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcej ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 OSP, m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je vydané v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu preto, že nepreukázal existenciu svojho nároku, ktorá skutočnosť sa z obsahu spisu nepodáva. Žalobca na výzvu súdu prvého stupňa reagoval, jeho podanie bolo súdu prvého stupňa doručené, i keď súd prvého stupňa naň neprihliadol (v čase rozhodovania súdu prvého stupňa nedostatočnou organizáciou práce nebolo toto podanie založené konajúcemu sudcovi do spisu). Skutočnosť, že žalobca si v čase rozhodovania súdu prvého stupňa splnil svoju povinnosť a na výzvu súdu reagoval, avšak jeho podanie sa v spise nenachádzalo, nemôže byť na jeho ťarchu.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 221 ods. 2 OSP), keďže žalobca uposlúchol výzvu súdu a na základe jeho požiadavky mu zaslal odpoveď na výzvu, v zmysle ktorej súd prvého stupňa bude spôsobilý nárok žalobcu posúdiť a o ňom i v zmysle jeho špecifikácie žalobcom rozhodnúť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa i o trovách tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.